

ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการใน โรงเรียนขยายโอกาส
อำเภอเฉลิมพระเกียรติ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 2

กิตติศักดิ์ มูลเขียน*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสอำเภอเฉลิมพระเกียรติ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 2 จำแนกตามเพศและประสบการณ์ในการทำงาน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือ ครูในอำเภอเฉลิมพระเกียรติ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 100 คน โดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan โดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของ ครอนบาค (Cronbach's Alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .951 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสอำเภอเฉลิมพระเกียรติ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 2 จำแนกตามเพศ วิเคราะห์ค่าโดยค่า t-test สำหรับประสบการณ์ในการทำงานวิเคราะห์ค่าโดย (One-way analysis of variance) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ่ (Scheffe's Post hoc Comparison)

คำสำคัญ

ความพึงพอใจ การบริหารงานวิชาการ ครู โรงเรียนขยายโอกาส

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ได้แบ่งการบริหารงานออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านวิชาการ งบประมาณ บริหารทั่วไป และงานบุคลากร ซึ่งงานที่ถือว่าเป็นหัวใจของการบริหารได้แก่ งานวิชาการ เป็นงานหลักของการศึกษาทุกระดับ การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานจะสำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่นั้น และงานวิชาการจะช่วยพัฒนาสติปัญญาของผู้เรียน ได้มากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับการบริหารงานด้านวิชาการเป็นหลัก การบริหารงานวิชาการจึงเป็นหน้าที่สำคัญของผู้บริหารและครูในโรงเรียน การบริหารงานวิชาการเป็นงานที่สำคัญที่สุดสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา เนื่องจากการบริหารงานวิชาการจะเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดี และมีประสิทธิภาพสูงสุดกับผู้เรียน การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสอำเภอเฉลิมพระเกียรติ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 2 แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ที่ต้อง

*นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

พัฒนาและปรับปรุง คือ (1) ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร ซึ่งในด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตรของสถานศึกษามีการสร้างความสำเร็จของบุคลากรครูเกี่ยวกับหลักการ จุดมุ่งหมาย และโครงสร้างของหลักสูตรน้อยมาก อีกทั้งการจัดสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาล้าสมัย และไม่สอดคล้องกับหลักสูตร และที่สำคัญขาดความต่อเนื่องเรื่องการทำกับ คู่มือ นิเทศ ติดตาม และการประเมินผลการใช้หลักสูตร (2) ด้านการจัดการเรียนการสอน ในด้านการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษา ยังขาดครูประจำวิชาที่เหมาะสมกับแต่ละระดับชั้น ครูผู้สอนไม่มีทักษะ ความรู้ หรือความถนัดในวิชาที่สอน เพราะวิชาที่จบ ไม่ตรงกับวิชาที่สอน อีกทั้งสื่อที่ใช้สอนเทคนิคในการสอน ไม่มีความหลากหลาย (3) ด้านวัดผลและประเมินผลการศึกษา ในด้านการวัดผลและประเมินผลการศึกษา บุคลากรครูไม่ค่อยมีส่วนร่วมในการวางแผนเพื่อกำหนดวิธีการประเมิน และขาดการกระตุ้นด้านการจัดทำแผนการวัดและการประเมินผลให้สอดคล้องกับผู้เรียน (4) ด้านการนิเทศภายในสถานศึกษา ในด้านการนิเทศภายในสถานศึกษา โรงเรียนขาดความต่อเนื่องเรื่องการนิเทศภายในโรงเรียน และขาดความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างครูผู้สอนกับฝ่ายนิเทศในโรงเรียน จากปัญหาทางด้านการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนทั้ง 4 ด้านที่กล่าวข้างต้น ทำให้เกิดผลกระทบในการบริหารการศึกษาในส่วนอื่นๆ ไปด้วย มีผลทำให้โรงเรียนขาดคุณภาพ และไม่มีประสิทธิภาพที่ดีพอในการตอบสนองความต้องการทางการศึกษาของเยาวชนไทยในปัจจุบัน ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีและวิวัฒนาการใหม่ๆอย่างรวดเร็วอยู่ตลอดเวลา

ครูมีบทบาทสำคัญในการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา พัฒนาสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัย ลักษณะของสื่อการเรียนรู้ที่จะนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ ต้องมีความหลากหลาย ผู้เรียนควรรู้จักวิธีการแสวงหาความรู้ มีแหล่งเรียนรู้จากชุมชน และท้องถิ่น มีระบบประกันคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอก และการเปิดโอกาสให้ครอบครัวและชุมชนมีส่วนร่วม และมีการแลกเปลี่ยนความรู้ในการจัดการศึกษาเพิ่มขึ้น รวมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่น ซึ่งการบริหารวิชาการดังกล่าวจะส่งผลต่อสถานศึกษาและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่าง ๆ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความพึงพอใจของครูผู้สอนต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 โรงเรียนในอำเภอเฉลิมพระเกียรติ ภายใต้องค์ประกอบขอบข่ายงานวิชาการ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งวัตถุประสงค์การวิจัยไว้ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาส อำเภอเฉลิมพระเกียรติ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาส อำเภอเฉลิมพระเกียรติ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 จำแนกตามเพศ และประสบการณ์ในการทำงาน

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูที่ปฏิบัติหน้าที่การสอนประจำโรงเรียนที่อยู่ในห้องที่เขตอำเภอเฉลิมพระเกียรติ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2 จำนวน 110 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูที่ปฏิบัติหน้าที่การสอนประจำโรงเรียนที่อยู่ในห้องที่เขตอำเภอเฉลิมพระเกียรติ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2 ในปีการศึกษา 2560 จำนวน 100 คน โดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan ซึ่งกำหนดไว้ 97 คน และใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified random sampling) อย่างเป็นสัดส่วนตามประเภทของสถานศึกษา

2. ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ครู จำแนกตามเพศชาย เพศหญิง

ประสบการณ์ในการทำงาน น้อยกว่า 10 ปี 10 – 20 ปี และมากกว่า 20 ปี ตัวแปรตาม ได้แก่ ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสอำเภอเฉลิมพระเกียรติ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2 โดยศึกษาขอบข่ายการนิเทศไว้ 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านวัดผลและประเมินผลการศึกษา ด้านการนิเทศภายในสถานศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item objective Congruence: IOC) และหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .95 โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ และประสบการณ์ในการทำงาน มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check list) จำนวน 2 ข้อ

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสอำเภอเฉลิมพระเกียรติ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ ความพึงพอใจมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนความพึงพอใจมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด คือ 5, 4, 3, 2 และ 1 การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์สถานภาพส่วนบุคคล ได้แก่ เพศและประสบการณ์ในการทำงาน โดยใช้ความถี่และร้อยละ

2. วิเคราะห์ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสอำเภอเฉลิมพระเกียรติสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2 โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นรายข้อ รายด้าน และภาพรวมนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสอำเภอเฉลิมพระเกียรติ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2 จำแนกตามเพศ วิเคราะห์โดยค่า

t-test แบบ Independent

4. วิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสอำเภอเฉลิมพระเกียรติ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองน่าน เขต 2 จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานวิเคราะห์โดยค่า One-way analysis of variance

ผลการวิจัย

1. ครูมีความความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสอำเภอเฉลิมพระเกียรติ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองน่าน เขต 2 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก คือ ด้านวัดผลและประเมินผลการศึกษา รองลงมา ด้านการนิเทศภายในสถานศึกษา ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอนตามลำดับ

2. ครูที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสอำเภอเฉลิมพระเกียรติ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองน่าน เขต 2 ในภาพรวมไม่แตกต่างกันและเมื่อพิจารณารายด้านไม่แตกต่างกันทุกด้าน

3. ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนโดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านการนิเทศภายในสถานศึกษา

อภิปรายผล

จากการวิจัย เรื่องความพึงพอใจของครูที่มี ต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสในอำเภอเฉลิมพระเกียรติ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองน่าน เขต 2 มีประเด็นสำคัญจะนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ความพึงพอใจของครูที่มี ต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสอำเภอเฉลิมพระเกียรติ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองน่าน เขต 2 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากโดยด้านวัดผลและประเมินผลการศึกษามีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนมีการสร้างความเข้าใจ เกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของการวัดผลและประเมินผล โดยมีการวางแผนในการจัดทำ การวัดผลและการประเมินผลการศึกษาไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของฉวีวรรณ สว่างดวงตา (2550) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนพื้งรำลึก อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี พบว่า ความพึงพอใจของครูด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การวัดผลประเมินผลการศึกษา

สำหรับด้านการจัดการเรียนการสอน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของคะแนนน้อยที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารยังขาดการสนับสนุน และส่งเสริมด้านการพัฒนาครูในการจัดทำสื่อการเรียนการสอน ด้านการจัดการเรียนการสอนซ่อมเสริมให้แก่ผู้เรียนที่เรียนอ่อน และด้านการแนะนำครูในการพัฒนาและปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับหลักสูตรท้องถิ่น ดังที่ ภัณฑรัักษ์ พลดี (2550, หน้า 24) กล่าวถึงความหมายของการจัดการ

เรียนการสอนว่าเป็นงานที่เกี่ยวกับการจัดครูเข้าสอนประจำชั้นกลุ่มสาระการเรียนรู้ให้ครูผู้สอนรับผิดชอบให้เหมาะสมกับวุฒิการศึกษาความถนัด และประสบการณ์ของครูจัดหาวัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนเพื่อบริการแก่ครู แนะนำการจัดทำแผนการสอนและบันทึกการสอนของครู ตลอดจนสร้างบรรยากาศในสถานศึกษาให้เอื้อต่อกิจกรรมการเรียนการสอนและส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรมเทคนิคการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของสมชาย ชูเลิศ (2553) เรื่อง การศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2 พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่ค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน

1.1 ครูมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสในอำเภอเฉลิมพระเกียรติ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นนทบุรี เขต 2 ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ โรงเรียนสนับสนุนครูด้านการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะโรงเรียนขาดการประเมินหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ ส่งผลให้ขาดความต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของพิชัย จุลวรรณ โณ (2550) ศึกษาเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ พบว่าการปฏิบัติงานวิชาการ ด้านพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่ค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การประเมินการใช้หลักสูตร

1.2 ครูมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสอำเภอเฉลิมพระเกียรติ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นนทบุรี เขต 2 ด้านการจัดการเรียนการสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ผู้บริหารแนะนำการจัดการเรียนการสอนซ่อมเสริมให้แก่ผู้เรียนที่เรียนอ่อน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนขาดการวางแผนของผู้บริหารในการจัดครูเข้าสอนที่ตรงกับความถนัดและบางโรงเรียนอาจมีครูผู้สอนไม่เพียงพอต่อการจัดเข้าสอนแทน ส่งผลให้การเรียนของผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตกต่ำ ผู้บริหารจะต้องให้ครูจัดบรรยากาศในห้องเรียนให้เป็นแหล่งเรียนรู้เพื่อจะได้ทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนมากยิ่งขึ้นซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของพรอมา ม่วงแก้ว (2551) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยในการบริหารองค์การที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารมณฑลสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลิขบุรี พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านการจัดการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ จัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม สื่อการเรียนและอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้

1.3 ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการใน โรงเรียนอำเภอเฉลิมพระเกียรติ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นนทบุรี เขต 2 ด้านวัดผลประเมินผลการศึกษาเป็นรายข้อโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ โรงเรียนมีการรายงานผลสัมฤทธิ์ของสถานศึกษาช่วงปลายปีต่อหน่วยงานต้นสังกัด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารยังขาดการสร้างแรงจูงใจที่ดีให้กับครูภายในโรงเรียนทำงานอย่างทุ่มเทมีส่วนร่วมในการวางแผนเพื่อกำหนด วิธีการประเมินผลตามสภาพจริงร่วมกัน สอดคล้องกับแนวคิดของกระทรวงศึกษาธิการ (2550, หน้า 24) กล่าวว่า การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ใช้พัฒนาคุณภาพผู้เรียน สถานศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบจัดการศึกษาจะต้องจัดทำหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติในการวัดและ

ประเมินผลการเรียนของโรงเรียน เพื่อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายถือปฏิบัติร่วมกันและเป็นไปตามมาตรฐานเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของพิบูล ชาวชายโงง (2553) ศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของครูต่อการบริหารวิชาการ ในโรงเรียนศึกษานารีวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 กรุงเทพมหานคร พบว่า ด้านการวัดและประเมินผล พบว่าความพึงพอใจของครูโดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยต่ำสุด ทางโรงเรียนเน้นการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงเพราะมีเด็กพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติ

1.4 ครูมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสอำเภอเฉลิมพระเกียรติ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 ด้านการนิเทศภายในสถานศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ โรงเรียนมีการควบคุมดูแลและส่งเสริมให้มีการดำเนินการนิเทศภายในอย่างสม่ำเสมอ สอดคล้องกับงานวิจัยของทวี ประครอง (2553) ศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียน เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร พบว่าด้านการนิเทศภายในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด คือ การดำเนินการพัฒนางานตามแผนและติดตามตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายในเพื่อปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

2. ครูที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสอำเภอเฉลิมพระเกียรติ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายด้านไม่แตกต่างกันทุกด้าน

3. ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสอำเภอเฉลิมพระเกียรติ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 ในภาพรวมแตกต่างและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ารายด้านการจัดการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รายด้านวัดผลและประเมินผลการศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รายด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร มีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ.05 และรายด้านการนิเทศภายในสถานศึกษา มีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชาญณรงค์ เทียนวงษ์ (2551) ศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนของรัฐ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชนบุรี เขต 2 ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของครู ระหว่าง ประสบการณ์ในการทำงานของข้าราชการครู กับความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการใน โรงเรียนของรัฐ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชนบุรี เขต 2 พบว่า ข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 21-30 ปี มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนของรัฐ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชนบุรี เขต 2 ในภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านบริหารหลักสูตร ข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 21- 30 ปี มีความพึงพอใจ แตกต่างจาก ข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 30 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 10-20 ปี มีความพึงพอใจ แตกต่างจาก ข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 30 ปี

3.1 ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 10 ปี มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร มากกว่าครูที่มีประสบการณ์การทำงาน 10-20 ปี และครูที่มี

ประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 10 ปี มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร มากกว่าครูที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 20 ปี และครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 20 ปี มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตรมากกว่าครูที่มีประสบการณ์การทำงาน 10-20 ปี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจุไรรัตน์ จันทไทย (2553) ศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในเขตอำเภอภูพาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สกลนคร เขต 1 พบว่า ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน ผลการวิจัยพบว่า ครูที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 1-10 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ 21 ปี เพราะครูที่มีประสบการณ์น้อยกว่าย่อมมีความรู้ความสามารถในด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตรมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ 21 ปี

3.2 ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 10 ปี มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการด้านการนิเทศภายในสถานศึกษามากกว่าครูที่มีประสบการณ์การทำงาน 10-20 ปี และครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 20 ปี มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการด้านการนิเทศภายในสถานศึกษา มากกว่าครูที่มีประสบการณ์การทำงาน 10-20 ปี ทั้งนี้เนื่องจากครูที่มีประสบการณ์น้อยจะมีความมุ่งมั่นในการทำงานและใส่ใจต่อการนิเทศภายในสถานศึกษามากกว่าครูที่มีประสบการณ์มากซึ่งครูที่มีประสบการณ์การทำงานมากจะมีความกระตือรือร้นในการทำงานน้อยลงซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของทวี ประครอง (2553) ศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนขยายโอกาส เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร พบว่าด้านการนิเทศภายในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด คือ การดำเนินการพัฒนาตามแผนและติดตามตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายในเพื่อปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลการศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสอำเภอเฉลิมพระเกียรติสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 2 สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ ดังนี้

1. ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร ควรมีการประเมินการใช้หลักสูตรสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง หลักสูตรเป็นข้อกำหนดหรือแนวทาง ในการพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ โดยส่งเสริมให้แต่ละบุคคลพัฒนาไปสู่ศักยภาพสูงสุดของตน รวมถึงระดับขั้นของมวลประสบการณ์ที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้สะสม ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนนำความรู้ไปสู่การปฏิบัติได้ ประสบการณ์สำเร็จในการเรียนรู้ด้วยตนเอง รู้จักตนเอง มีชีวิตอยู่ในโรงเรียน ชุมชน สังคม และโลกอย่างมีความสุข จึงต้องมีการประเมินหลักสูตรสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง

2. ด้านการจัดการเรียนการสอน ผู้บริหารควรมีแนวทางในการจัดครูเข้าสอนแทนครูที่ขาด หรือครูที่ไม่มาปฏิบัติงาน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพและเต็มเวลาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

3. ด้านการวัดผลและประเมินผล ผู้บริหารควรให้ครูได้มีการประเมินผลตามสภาพจริง โดยครูมีส่วนร่วมวางแผนเพื่อกำหนดวิธีการประเมินผลร่วมกัน โดยมีการกำหนดรูปแบบการวัดผลประเมินผลที่ชัดเจน ครอบคลุมทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนรู้ผลการเรียนของตนเองเพื่อกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ซึ่งเป็นความก้าวหน้าและเป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ให้ผู้เรียนและผู้เกี่ยวข้องกับผู้เรียนทุกฝ่ายได้รับทราบ และเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุง แก้ไข ส่งเสริม และพัฒนาการเรียนของผู้เรียนให้ประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

4. ด้านการนิเทศภายในสถานศึกษา ผู้บริหารควรมีการควบคุม ดูแล และส่งเสริมให้มีการดำเนินการนิเทศภายในอย่างสม่ำเสมอ เป็นการกระตุ้นครูผู้สอนให้จัดและปรับปรุงการเรียนการสอน อีกทั้งส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนให้ตรงตามหลักสูตรและความต้องการของผู้เรียนไปสู่เป้าหมายแผนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ตรงกับหลักสูตรและความต้องการของท้องถิ่น

เอกสารอ้างอิง

- จุไรรัตน์ จันทไทย. (2553). ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในเขตอำเภอภูพาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 1. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยนอร์เทิร์นรัฐเพนซิลเวเนีย, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ฉวีวรรณ สว่างดวงตา (2554). เรื่อง ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนพืงรำลึก อำเภอ บางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, การบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- ชาญณรงค์ เทียนวงษ์. (2552). ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนของรัฐสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 2. ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- ทวี ประครอง. (2553). ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนขยายโอกาส เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เทิดชัย ไสยลักษณ์. (2555). ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2. ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พรอุมมา ม่วงแก้ว. (2551). ปัจจัยในการบริหารองค์การที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร มนสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสิงห์บุรี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหา บัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- พิกุล ชาวชายโขง. (2553). ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารวิชาการ ในโรงเรียนศึกษานารีวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌมศึกษา เขต 1 กรุงเทพมหานคร. ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการ บริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- พิชัย จุลวรรณโณ. (2550). การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ศรีสะเกษ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏ สุรินทร์.รามเมฆ รัตนิล. (2551). ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนบางพลีราษฎร์ บำรุงสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 2. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต.
- วาสนา กล้าน้อย. (2556). ความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุบลราชธานีเขต 3. ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชอุบลราชธานี.

- สมชาย ชูเลิศ. (2553). การศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, การบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- สร้อยญา วรรณศิลป์. (2556). ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อนรรักษ์ นนทมา. (2554). ความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของข้าราชการครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษอบุรฉราชธานี เขต 3. ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชอบุรฉราชธานี.